

12.tur til Ukraina og frontlinjene

1 million kroner: Verdi av denne hjelpesendinga

Årsskifte 2024/25

19. desember: tromma vi folk sammen for å laste vanHuldra og tilhengeren fra Systemkjøkken. Astri, Stine, Gunn Ingeborg, Lars og Harald. Fytti katta hvor mye det går inn i denne sprinteren og hengeren. Klær, sko, ullundertøy og sokker, rullestoler, gåstoler, leker, godteri, muffins, agregat, stearinlys, kaker, medisiner, bleier og hygiene og og og

21. desember Morten Refhaug kjører "vogntoget" til Oslo og alle tar noen dager juleferie

26. desember grytidlig starter Pål Wiik-Wøien turen videre mot Warszawa. Ferga fra Karlskrona til Gdynia går ikke i jula :-)

Vi hadde bestilt og betalt billett, men fikk epost om at den ikke gikk pga jul. Jeg spurte hvorfor de ikke hadde tatt den bort fra bestillingsmulighetene på nettet og fikk svar at det hadde de ikke tenkt på fordi ingen bestilte tur den dagen likevel :-). No problem for Pål, han svinger til høyre over brua og ferden går videre gjennom Danmark og Tyskland. Han rekker også 2-3 timer med høneblund i forstene på bilen. Vi har ting å rekke i Kyiv, og unger venter på julegodt.

27. desember I Warszawa tar jeg (Harald Omland) over nøkkelen. Timingen er perfekt, heldig med kort grensepassering, det er ikke så mange som vil inn i Ukraina den kvelden, Jeg rekker til og med noen timer med søvn på et hotell på vegen, takk til Ruslana som fikset bestillingsjobben.

28. desember Jeg rekker fram akkurat til festivalen i Fastiv, hvor fem skoler fra vårt *BBrave Kids*-prosjekt har årsavslutning med flotte opptredener. Oksana Trygub organiserer en super festival, ungene er henrykt. Etterpå drar vi i kirka og deler ut poser med julegodt, synger sanger. Stemningsfullt og gripende.

29. desember: Årsavslutningen i O-klubb Sever i Kyiv. Olena Dotsenko er fantastisk, og vi bidrar med muffins fra Milba og kaker fra Larvik. Det arrangeres et morsomt O-løp i skolens fem etasjer, til stor begeistring for både barn og voksne. Harald virrer rundt også, finne rikke fram, vinner hvertfall ikke, men det er stafett så jeg kan skylde på andre. Konkurransen er knallhard og her gis ikke ved dørene (eller i trappene, eller rundt hjørnene :-)) og hodelykt hadde nok vært en fordel.

30.–31. desember: Opphold i Kyiv med flere viktige møter om planer og muligheter for 2025, - samt klargjøring og forberedelse til turen til frontlinjene.

1. Januar - 3. Januar: Grytidlig start. Tung bil og henger, langt å kjøre. Aldri over 80 km i timen, og ned i 40 i motbakkene, forbi kjørt av alt mulig av kjøretøy, engang til og med en traktor (mulig jeg så syner). Overnatter i Mykolaiv før jeg ankommer Chornobaivka. Greiest i lyse i slike områder. Så er det utdeling av muffins, julegodtposer og bamser til barn i Chornobaivka, rett utenfor Kherson. På grunn av den konstante trusselen fra russiske bombeangrep kan vi ikke samle alle de 500 barna samtidig, så vi deler opp besøket over to dager. Kjempebra organisering av ei lokal fantastisk dame. Jeg benyttet også anledningen til en kort tur inn i Kherson for å levere nødvendige forsyninger. Trengte spesialtillatelse nå for å komme inn der, men det ver ikke for mye bombing og livet der går på et vis som "normal". En kafe der lager fantastisk frokost med omelett og bacon-

3. januar: Så følger en ganske slitsom kjøretur til Dnipro, med en knekt fjær på bilen, Tung bil med henger som går svært dårlig pga tette diselpartikkelfilter (viste det seg i tillegg drar mot høyre som et sta esel da blir turen drøy)

4. januar: Fjæren byttes i rekordfart og så ved hjelp av Oleksander og kona (som tolk). Oleksander viste seg å ha kone og 3 barn. Jeg har møtt han mange ganger, men det fortalte han aldri. Oleksander er politi/rescue fra Mariupol og en sann helt. Mange bisetninger der, Harald fokuser! Så bærer det i "full fart" mot Zaporizhzhya. På grensa inn til byen møtes vi av selve politisjefen, hjelpere og vi får eskorte. Vi leverer utstyr til sykehuset. En spesiell opplevelse der en lege og farmasøyt gransker de spesifikke innholdslistene på norsk, som Astri har laget når hun pakket, Google er fantastisk og de sier hvilke eskenummer de trenger og jeg finner fram. Politi/redningstjeneste får også mye. De er de som tar seg av i første omgang når russerne bomber ned sivile bosetninger, boligblokker og institusjoner. Så da kan de hjelpe folk som har mistet alt med litt førstehjelp av klær og utstyr. Så står brannvesnet for tur. For en jobb disse folka gjør i disse tidene Alt de ser av død og elendighet. De er litt i samme situasjon som politiet.

Overnatting finner sted i et kult, rødt, spesielt hotellrom (se bilde) 😊.

5. januar: Vi besøker et senter for internt fordrevne flykninger fra Donetsk fylke. Her deler vi ut mange leker, klær og julegodteposer. Spesielt en fotballspiller-leke blir øyeblikkelig en stor suksess blant barna (og oss andre :-)

6. januar: En lang lang lang dag mot natt. - Levering til soldater i Donetsk - Videre til Izium, hvor vi rullestoler og gåstoler til funksjonshemmede finner nye hjem, til menesker som ikke har kommet seg ut på flere måneder – noen på over ett år. - Som alltid besøker vi de modige brannfolkene i Izium med muffins, til stor glede. De husker Harald (eller kanskje mer korrekt, - de husker de berømte muffinsene!) Senere på kvelden bærer det videre til Kharkiv og i seng engang etter midnatt.

7. januar: En mor med skrale bein og en lam sønn får krykker og gåstol til seg selv og rullestol "guttungen" (han er på sykehuset denne dagen). Så går turen til Poltava – kjent for slaget hvor den svenske kongen (Karl XII fikk så hatten passa nederlag for noen hundre år siden (1709)

På grunn av bilproblemer velger vi "levere utstyr til en lokal organisasjon som distribuerer direkte til militære avdelinger. Ting tar tid, og så kjører jeg mot Kyiv.

* Dagene sklir litt i sammen * Bilen hangler så vidt fram til Kyiv den kvelden. Takket være favorittverkstedet mitt får vi den reparert etterhvert. I mellomtiden låner vi bil, takket være Olena Dotsenko og Oksana Trygub, som hjelper med å levere resten av forsyningene til aldershjem og andre.

Og ikke nevnt så langt er datamaskiner og prosjektorer som kommer fra Telemark fylkeskommune og deles ut til undervisning i skoler og søndagskoler.

Hjemreisen Turen hjem kunne vært enklere :-). Etter å bli avvist ved to grenseoverganger, den ene kom vi halvveis igjennom før polakkene finner ut at bil med henger er lastebil!?? Så etter å ha stemplet pass og papirer inn i Polen og ut av Polen er jeg igjen i kø for å komme inn i Ukraina. Står i et slags ingenmannsland. Endelig i snøfokka kommer jeg gjennom ved den tredje grenseovergangen, - etter 14 timers venting og en total fullstendig grundig inspeksjon og også scanning – men det er en historie for seg selv! Full fart til Warszawa, hvor Pål Wiik-Wøien står klar til å ta siste etappe. Pga forsinkelsene må han gasse på for å rekke ferga, men det gikk akkurat (Bilen går litt bedre når den er reparert og tom :-). Dagen etter henter Kari-Anne Engravslia både bil og tilhenger i Oslo.

En stor takk til alle som bidro underveis – sjåførere, hjelpere, donorer og frivillige. Uten dere hadde dette ikke vært mulig.

Godt nytt år til alle!

La oss fortsette å gjøre en forskjell i 2025.